

ефективності (коли деякі функції делеговані аутсорсинговим компаніям, персонал може концентруватися виключно на своїх найважливіших завданнях – в результаті ефективність всієї організації може значно зростати); залучення висококваліфікованих експертів (якщо компанії потрібен співробітник для виконання несистематично виникаючих завдань (наприклад, ІТ-спеціаліст), то зарахування в штат такого співробітника на постійній основі може значно збільшити фінансові витрати); отримання конкурентних переваг (коли компанії зменшують витрати, вони можуть дозволити собі знизити ринкову вартість товару і отримати важливу перевагу перед конкурентами).

Отже, аутсорсинг може бути вигідною угодою для багатьох підприємств, які не мають достатніх ресурсів для тотального контролю усіх етапів та виробничих процесів.

Література:

1. Аалдерс Р. Аутсорсинг: практическое руководство / Р. Аалдерс. – М.: Альпина Бизнес Букс, 2003. – 470 с.

2. Лабжанія Р.Г. Місце і роль аутсорсингу в сфері послуг і виробництві / Р.Г. Лабжанія // Бізнес Інформ. – 2013. – № 7. – С. 357-361.

3. Міжнародні фінанси: навч. посіб. для студ. ВНЗ / Ю.Г. Козак та ін.; ред. Ю.Г. Козак та ін. – Вид. 3-тє, перероб. та доп. – К.: Центр навчальної літератури, 2007. – 639 с.

УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКИМИ РИЗИКАМИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Єфремова Н.О., к.е.н, доцент

Харківський національний аграрний університет ім. В.В. Докучаєва

Сільськогосподарські підприємства, як і будь-яку іншу економічну систему, оточує середовище, якому притаманні специфічні особливості, а головне – невизначеність і ризики.

Насамперед причина полягає у сезонності виробництва та впливі природно-географічних умов.

Додатковим джерелом ризиків та невизначеності є паралельне становлення вітчизняного ринкового середовища маркетингової діяльності. Її місце та значення для суб'єктів аграрного підприємництва в Україні набувають все більшої ваги.

Через характерний високий рівень ризиків для сільськогосподарських підприємств, для підтримки умов стабільності та розвитку держава активно впливає на агропромисловий комплекс, тому використання класичних маркетингових інструментів у діяльності сільськогосподарських підприємств є ускладненим, а стратегія мінімізації підприємницьких ризиків вимагає специфічних інструментів управління.

Підприємницький ризик – це ймовірність загрози втрати підприємством частини своїх ресурсів, недоодержання доходів чи поява додаткових витрат у результаті здійснення певної виробничої і фінансової діяльності [1].

Управління підприємницькими ризиками – центральна частина стратегічного управління організацією. Це процес, слідуючи якому організація системно аналізує підприємницькі ризики кожного виду діяльності з метою максимальної ефективності кожного кроку і, відповідно, всієї діяльності підприємства у цілому.

Зниження рівня обсягів продажу виробленої продукції в порівнянні з плановими показниками призведе до зниження прибутку та зазнання збитків, що буде наслідком підприємницького ризику [2].

Кожне сільськогосподарське підприємство, розпочинаючи свою діяльність, має поставити перед собою підприємницькі цілі, в основні яких лежить задоволення потреб споживачів через реалізацію їм товарів саме з такими характеристиками, яких вимагає ринок.

Ризики поділяються на ризики макросередовища, мікросередовища і внутрішні ризики, тобто ризики господарської діяльності підприємства. Для сільського господарства виділяють такі джерела ризиків макросередовища: соціально-економічне середовище; політико-правові чинники; природно-кліматичні умови; людський фактор; науково-технічне забезпечення. Ризиками мікросередовища можуть виступати конкуренти, взаємовідносини зі споживачами, посередниками, постачальниками, контактними аудиторіями.

Використовуючи результати досліджень багатьох авторів, які присвятили свої роботи даній темі, зазначимо найбільш перспективні напрямки розвитку наукових досліджень, які є актуальними для України: стратегія управління ризиками компанії, організації або регіону; стратегія розвитку компанії або регіону з урахуванням ризику; політичні та соціальні ризики в інвестиційній стратегії компанії; розроблення та дослідження моделей і математичних методів і систем: способів кількісних оцінок підприємницьких ризиків; методи і моделі фінансового ризик-аналізу; розроблення нових методик в областях оцінки і управління: ринковими ризиками, кредитними ризиками, операційними ризиками; дослідження макроекономічних ризиків держав в епоху глобалізації та їх вплив на розвиток світової економіки дослідження ризиків провідних промислових і банківських корпорацій.

Література:

1. Грицак Н. Збут для дрібних – справа потопаючих / Н. Грицак // Агробізнес сьогодні. – 2014. – № 5 (276) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.agro-business.com.ua/agromarketing/2106-2014-03-26-12-12-59.html>. – Заголовок з екрану.
2. Лях Я.Ю. Сутність маркетингових ризиків та їх класифікація / Я.Ю. Лях // Наукові праці Полтавської державної аграрної академії. – 2013. – Т. 2, № 2 (7). – С. 185-191.